

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๒๕/๒๕๖๐ วันที่ ๒๓ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีในขณะกระทำความผิด

คู่กรณี เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีปฏิบัติงาน สังกัด กระทรวงวัฒนธรรม

เรื่อง การรับเงินและการนำเงินส่งของกระทรวงวัฒนธรรม ไม่ชอบด้วยระเบียบของทางราชการ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

คู่กรณี ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีปฏิบัติงาน กลุ่มคลังและพัสดุ มีหน้าที่รับและจ่ายเงินทุกประเภท การเบิกถอนเงินทุกประเภท การนำเงินส่งและการนำเงินฝากคลังทุกประเภท รวมทั้งจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันเพื่อส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินตรวจสอบก่อนนำเข้าเก็บรักษาในตู้นิรภัย แต่คู่กรณีกลับไม่นำเงินสดคงเหลือประจำวันส่งมอบต่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงิน นอกจากนั้น คู่กรณีไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ลูกหนี้เงินยืมราชการที่นำเงินสดมาคืนเพื่อหักล้างเงินยืมราชการ รวมทั้งไม่นำเงินดังกล่าวส่งมอบต่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ คู่กรณีจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินเพื่อร่วมกันตรวจสอบตัวเงินและเอกสารแทนตัวเงินกับรายงานเงินคงเหลือประจำวัน โดยคู่กรณีมิได้นำเงินสด จำนวน ๑๘๕,๓๙๐ บาท ส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ซึ่งคณะกรรมการเก็บรักษาเงินได้ตรวจยอดเงินประจำวันวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ ปรากฏตามทะเบียนเงินยืมทดรองราชการปี ๒๕๕๖ ว่า ในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ มียอดเงินสดคงเหลือ จำนวน ๑๘๙,๖๖๕.๑๒ บาท แต่จำนวนเงินสดที่คณะกรรมการเก็บรักษาเงินตรวจนับได้เพียง ๑๔,๒๗๕.๑๒ บาท จึงมีเงินขาดบัญชีจำนวน ๑๘๕,๓๙๐ บาท ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย โดยคู่กรณียอมรับว่าได้นำเงินจำนวน

ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวจริง ปรากฏตามบันทึกข้อความ ที่ ๔๐๑/- ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ เรื่อง รายงานเงินสดขาดบัญชี

๒. คู่กรณีได้รับชำระเงินจากลูกหนี้เงินยืมราชการที่นำเงินมาชำระคืนเพื่อหักล้างเงินยืม จำนวน ๓ ราย โดยรับชำระเงินจากนางสาว อ. เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๑๘๐ บาท รับชำระเงินจากนาง อ. เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๗๖,๖๘๐ บาท และรับชำระเงินจากนางสาว ส. เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๗๕,๘๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๕๓,๖๖๐ บาท โดยคู่กรณีได้ลงลายมือชื่อรับเงินคืนในแบบฟอร์มคืนเงินยืมที่ลูกหนี้เงินยืมได้กรอกพร้อมทั้งนำส่งไว้ และถ่ายสำเนาแบบฟอร์มคืนเงินยืมดังกล่าวซึ่งมิใช่ใบเสร็จรับเงินของทางราชการให้แก่ลูกหนี้เงินยืมเก็บไว้ และนำเงินนั้นไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ต่อมา คู่กรณีได้ทำบันทึกข้อความ ที่ ๔๐๑/- ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ เรื่อง รายงานเงินสดขาดบัญชี (ฉบับที่ ๒) ยอมรับว่าได้นำเงิน จำนวน ๑๕๓,๖๖๐ บาท ไป การกระทำความผิดดังกล่าวของคู่กรณีทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยอยู่ ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีเป็นเจ้าของหน้าที่จัดเก็บเงินหรือรับชำระเงิน ได้รับชำระเงินแล้วไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณี เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ขณะเกิดเหตุ คู่กรณีตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ปฏิบัติงาน สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม จึงถือได้ว่าคู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ตามความหมายของระเบียบฯ ดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีมีหน้าที่จัดเก็บเงินหรือรับชำระเงิน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า หน้าที่อาจเกิดขึ้นกับเจ้าหน้าที่ได้โดยตรงตาม (๑) กฎหมายหรือระเบียบกำหนด (๒) คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง (๓) คำสั่งแต่งตั้งมอบหมายจากผู้มีอำนาจ และ (๔) หน้าที่ราชการ ในการดำเนินการตามภารกิจของหน่วยงาน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง พ. ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มคลังและพัสดุ ในฐานะผู้บังคับบัญชา มอบหมายให้คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่การเงินของกลุ่มคลังและพัสดุ ทำหน้าที่รับและจ่ายเงินทุกประเภท ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติงานในลักษณะเช่นเดียวกับหัวหน้าฝ่ายการเงินตามที่กำหนดไว้ในระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกอบกับคู่กรณีได้ให้ถ้อยคำกับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ปรากฏตามแบบ
ตง ๓ ฉบับลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ว่า ได้รับมอบหมายให้รับจ่ายเงินทดรองราชการและรับจ่ายเงิน
งบประมาณ ดังนั้น เมื่อคู่กรณียอมรับว่าเป็นผู้มีหน้าที่รับชำระเงินตามที่ผู้บังคับบัญชาได้มอบหมาย คู่กรณี
จึงต้องปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ เป็นหน้าที่ราชการในการดำเนินกิจการตามภารกิจ
ของหน่วยงาน จึงถือได้ว่า คู่กรณีมีหน้าที่จัดเก็บเงินหรือรับชำระเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๑๙

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีได้รับชำระเงินแล้วไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน
ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ข้อ ๗๔ กำหนดว่า ในการจัดเก็บ
หรือรับชำระเงิน ให้ส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บ หรือรับชำระเงินนั้นออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินทุกครั้ง
เว้นแต่เป็นการรับชำระเงินค่าธรรมเนียมที่มีเอกสารของทางราชการระบุจำนวนเงินที่รับชำระอันมีลักษณะ
เช่นเดียวกับใบเสร็จรับเงิน โดยเอกสารดังกล่าวจะต้องมีการควบคุมจำนวนที่รับจ่ายทำนองเดียวกันกับ
ใบเสร็จรับเงิน หรือเป็นการรับเงินตามคำขอเบิกเงินจากคลัง

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีได้รับเงินจากลูกหนี้เงินยืมราชการ จำนวน ๓ ราย ที่นำเงินสด
มาชำระเพื่อรอการตรวจสอบเอกสารใบสำคัญและหักล้างเงินยืม ประกอบด้วยนางสาว อ. เมื่อวันที่ ๘
มีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๑๘๐ บาท นาง อ. เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๗๖,๖๘๐ บาท และ
นางสาว ส. เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๗๕,๘๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๕๓,๖๖๐ บาท ซึ่งตาม
ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ข้อ ๖๑ กำหนดว่า เมื่อผู้ยืมส่งหลักฐานการจ่ายและ/หรือเงินเหลือจ่าย
ที่ยืม (ถ้ามี) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคืนบันทึกการรับคืนในสัญญาการยืมเงินพร้อมทั้งออกใบเสร็จรับเงินและหรือใบรับ
ใบสำคัญตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนดให้ผู้ยืมไว้เป็นหลักฐาน แต่กรณีดังกล่าวคู่กรณีกลับลงลายมือชื่อ
รับเงินยืมในแบบฟอร์มคืนเงินยืมที่ลูกหนี้เงินยืมได้กรอกพร้อมทั้งนำส่งไว้ และถ่ายสำเนาแบบฟอร์มคืนเงินยืม
ดังกล่าวให้แก่ลูกหนี้เงินยืมเก็บไว้เป็นหลักฐานเท่านั้น แล้วนำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งแม้เอกสาร
ดังกล่าวจะระบุจำนวนเงินเป็นตัวเลข ระบุรายการแสดงการรับเงินว่าเป็นค่าอะไร รวมทั้งมีลายมือชื่อ
ของผู้รับเงิน และลงวัน เดือน ปี ที่รับเงินไว้ แต่ก็ยังขาดชื่อ สถานที่อยู่ หรือที่ทำการของผู้รับเงิน รวมทั้ง
จำนวนเงินเป็นตัวอักษร อันเป็นองค์ประกอบสำคัญของใบเสร็จรับเงินตามที่กำหนดไว้ในระเบียบการเบิกจ่าย
เงินจากคลังฯ ข้อ ๔๑ ดังนั้น เอกสารดังกล่าวจึงไม่ใช่ใบเสร็จรับเงินที่กรมบัญชีกลางกำหนดให้เจ้าหน้าที่
ผู้รับเงินคืนออกให้ผู้ยืมไว้เป็นหลักฐาน อีกทั้งกรณีนี้มิใช่การรับชำระเงินค่าธรรมเนียมที่มีเอกสารของทางราชการ
ระบุจำนวนเงินที่รับชำระอันมีลักษณะเช่นเดียวกับใบเสร็จรับเงิน อันเป็นข้อยกเว้นที่จะไม่ต้องออก
ใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ข้อ ๗๔ คู่กรณีจึงยังคง
มีหน้าที่ที่จะต้องออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ลูกหนี้เงินยืมราชการที่นำเงินสดมาชำระ

การกระทำของคู่กรณีที่ไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ลูกหนี้เงินยืมราชการเมื่อส่งคืนเงินยืม แต่กลับลงลายมือชื่อรับเงินยืมในแบบฟอร์มคืนเงินยืมที่ลูกหนี้เงินยืมได้กรอกพร้อมทั้งนำส่งไว้และถ่ายสำเนาแบบฟอร์มคืนเงินยืมดังกล่าวให้แก่ลูกหนี้เงินยืมเก็บไว้เป็นหลักฐานซึ่งไม่ใช่ใบเสร็จรับเงินของทางราชการ แล้วนำเงินนั้นไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว โดยไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายหรือระเบียบโดยกเว้นให้กระทำได้ จึงเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ข้อ ๗๔

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีได้รับเงินคืนจากลูกหนี้เงินยืมราชการ จำนวน ๓ ราย ที่นำเงินสดมาชำระคืนเพื่อหักล้างเงินยืม รวมเป็นเงิน ๑๕๓,๖๖๐ บาท โดยคู่กรณีไม่ออกใบเสร็จรับเงินตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนดให้แก่ลูกหนี้เงินยืมและได้นำเงินนั้นไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว เป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ เป็นผลให้เงินจำนวนดังกล่าวขาดบัญชีและไม่เข้าสู่ระบบการเงินการคลังของทางราชการ ถือได้ว่าการกระทำของคู่กรณีเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีกระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีรับราชการในตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีปฏิบัติงาน ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันที่คู่กรณีได้รับเงินจากลูกหนี้เงินยืมราชการแล้วไม่ออกใบเสร็จรับเงิน นับเป็นระยะเวลา ๒ ปี ๒๐ วัน โดยคู่กรณีทำหน้าที่รับและจ่ายเงินทุกประเภท ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวได้มีการกำหนดไว้ในระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ดังนั้น คู่กรณีจึงต้องรู้หรือควรจะรู้ว่าการจัดเก็บหรือรับชำระเงินจะต้องปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ กล่าวคือ จะต้องออกใบเสร็จรับเงินตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนดให้แก่ผู้ชำระเงินทุกครั้ง แต่เมื่อลูกหนี้เงินยืมราชการนำเงินมาส่งคืน คู่กรณีกลับรับเงินนั้นไว้แล้วลงลายมือชื่อรับเงินยืมในแบบฟอร์มคืนเงินยืมที่ลูกหนี้เงินยืมได้กรอกพร้อมทั้งนำส่งไว้และถ่ายสำเนาแบบฟอร์มคืนเงินยืมดังกล่าวให้แก่ลูกหนี้เงินยืมเก็บไว้เป็นหลักฐานซึ่งไม่ใช่ใบเสร็จรับเงินของทางราชการและได้นำเงินนั้นไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ดังนั้น การกระทำดังกล่าวของคู่กรณีจึงเป็นการกระทำโดยจงใจ

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๙ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินของกรมศิลปากร ภายในระยะเวลาที่ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีเป็นเจ้าหนี้ที่มีหน้าที่นำเงินส่ง หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีเป็นเจ้าหนี้ที่ตามที่ได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่ ๑ นาง พ. ในฐานะผู้บังคับบัญชา มอบหมายให้คู่กรณีรับผิดชอบเป็นเจ้าหนี้ที่การเงินของกลุ่มคลังและพัสดุ ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติงานในลักษณะเช่นเดียวกับหัวหน้าฝ่ายการเงิน คู่กรณีจึงต้องปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ที่กำหนดหน้าที่ให้เจ้าหนี้ที่การเงินต้องนำเงินที่จะเก็บรักษาและรายงานเงินคงเหลือประจำวันส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินเมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน ประกอบกับคู่กรณีได้ให้ถ้อยคำกับเจ้าหนี้ที่ตรวจสอบตามแบบ ตง ๓ ฉบับลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ว่า ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่นำเงินทุกประเภทส่งมอบแก่คณะกรรมการเก็บรักษาเงินเพื่อเก็บรักษาในตู้নির্যয় ถือได้ว่า คู่กรณีมีหน้าที่นำเงินส่งตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินภายในระยะเวลาที่ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ กำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ข้อ ๘๙ กำหนดว่า เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินให้เจ้าหนี้ที่การเงินนำเงินที่จะเก็บรักษา และรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีไม่นำเงินสดคงเหลือประจำวันของวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑๘๕,๓๙๐ บาท ส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินเพื่อนำเก็บรักษาในตู้নির্যয় และเมื่อคู่กรณีได้รับเงินจากลูกหนี้เงินยืม จำนวน ๓ ราย ประกอบด้วยนางสาว อ. เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๑๘๐ บาท นาง อ. เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๗๖,๖๘๐ บาท และนางสาว ส. เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๗๕,๘๐๐ บาท ซึ่งรอการตรวจสอบใบสำคัญและหักล้างเงินยืมเพื่อนำฝากธนาคาร รวมเป็นเงิน ๑๕๓,๖๖๐ บาท แล้ว แต่มิได้นำเงินนั้นส่งหรือฝากธนาคารเมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน ซึ่งเป็นหน้าที่ของคู่กรณีที่จะต้องนำเงินดังกล่าวส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ข้อ ๘๙ แต่คู่กรณีกลับมิได้นำเงินสดทั้งหมดซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของตนนำส่งให้แก่คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน โดยเบียดบังเงินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ทั้งนี้ คู่กรณีได้ยอมรับว่าได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปจริง ทำให้มีเงินขาดบัญชีและเกิดความเสียหาย รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๓๙,๐๕๐ บาท

การกระทำของคู่กรณีที่ไม่นำเงินสดคงเหลือตามรายงานเงินคงเหลือประจำวันวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑๘๕,๓๙๐ บาท และเงินที่ได้รับจากลูกหนี้เงินยืม จำนวน ๓ ราย ซึ่งรอการตรวจสอบใบสำคัญและหักล้างเงินยืมเพื่อนำส่งเข้าธนาคาร จำนวน ๑๕๓,๖๖๐ บาท ส่งให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินภายในระยะเวลาที่ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ กำหนด แต่กลับเบียดบังเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้ประโยชน์

ส่วนตัว จึงเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ข้อ ๘๘ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จำนวน ๓๓๙,๐๕๐ บาท

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีกระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณี ในฐานะเจ้าหน้าที่การเงิน ยอมรับว่าได้นำเงินสดคงเหลือประจำวันของวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑๘๕,๓๙๐ บาท รายละเอียดปรากฏตามบันทึกข้อความ ที่ ๔๐๑/- ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ เรื่อง รายงานเงินสดขาดบัญชี และได้นำเงินรับฝากจากลูกหนี้เงินยืมราชการจำนวน ๓ ราย ซึ่งรอนำเข้าธนาคารและหักล้างเงินยืมอีก จำนวน ๑๕๓,๖๖๐ บาท รายละเอียดปรากฏตามบันทึกข้อความ ที่ ๔๐๑/- ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ เรื่อง รายงานเงินสดขาดบัญชี (ฉบับที่ ๒) ไปจริง ซึ่งคู่กรณีรู้หรือควรจะรู้ว่า เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน คู่กรณีจะต้องนำเงินที่จะเก็บรักษาซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของตนและรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ตามที่ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ กำหนดไว้ แต่คู่กรณีกลับไม่นำเงินจำนวนทั้งสิ้น ๓๓๙,๐๕๐ บาท ส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน โดยนำเงินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวโดยทุจริต เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น พฤติการณ์ดังกล่าวจึงถือได้ว่า คู่กรณีได้กระทำโดยจงใจฝ่าฝืนระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และข้อ ๓๐ ข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นไปตามข้อ ๓ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณี กรณีรับคืนเงินยืมโดยไม่ออกใบเสร็จรับเงินและไม่นำส่ง เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๙ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดเก็บเงินหรือรับชำระเงิน ได้รับชำระเงินแล้วไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ และเป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลัง หรือหน่วยรับตรวจ ภายในระยะเวลาที่กฎหมาย

หรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งทั้งสองฐานความผิดกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน

๒. การกระทำของคู่กรณี กรณีไม่นำเงินสดคงเหลือประจำวันส่ง เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่ง หรือฝากคลัง หรือหน่วยรับตรวจ ภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน

การกระทำของคู่กรณี กรณีรับเงินคืนจากลูกหนี้เงินยืมราชการ จำนวน ๓ ราย ที่นำเงินสดมาชำระคืนเพื่อหักล้างเงินยืม เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ รวมเป็นเงิน ๑๕๓,๖๖๐ บาท โดยคู่กรณีไม่ได้ออกไปเสร็จรับเงินให้ลูกหนี้ผู้ยืมเงินทั้ง ๓ ราย แต่จะจดบันทึกไว้ในแบบฟอร์มคืนเงินยืมว่ามีการนำเงินส่งคืน และถ่ายสำเนาแบบฟอร์มให้ลูกหนี้ที่คืนเงินยืมเก็บไว้ แล้วนำเงินสดกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว โดยไม่ส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น คู่กรณีได้กระทำแบบเดียวกันตลอดแม้จะทำต่างวันแต่ก็ยังคงอยู่ในเดือนเดียวกัน แสดงว่าคู่กรณีมีเจตนาที่จะยกยอกเงินที่ลูกหนี้เงินยืมแต่ละรายนำมาส่งคืนทีละส่วน แล้วแต่ว่าเงินนั้นจะมาถึงมือเมื่อไรก็ยกยอกทันที แม้จะไม่ได้ยกยอกเงินจำนวนมากในคราวเดียว แต่คู่กรณีได้คาดการณ์หรือวางแผนไว้ล่วงหน้าแล้วว่า คู่กรณีจะปฏิบัติอย่างไรเมื่อมีลูกหนี้นำเงินยืมมาส่งคืน จากพฤติการณ์ที่คู่กรณีได้เตรียมการเป็นแบบปฏิบัติอย่างเดียวกันแล้ว ย่อมถือว่ามีเจตนาที่จะยกยอกเงินที่ลูกหนี้นำเงินยืมมาส่งคืนเพื่อใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว ไม่ว่าจะทำกี่ครั้ง ก็เป็นการกระทำในลักษณะเดียวกันตามที่คิดไว้ล่วงหน้าแล้ว ดังนั้น แม้จะเป็นการกระทำหลายวันหลายครั้ง แต่ก็เป็นการกระทำโดยมุ่งหมายให้เกิดผลอันหนึ่งอันเดียว กล่าวคือ เพื่อให้สามารถเบียดบังยกยอกเอาเงินที่ได้รับไว้ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวเป็นผลสำเร็จ จึงเป็นเจตนาเดียวอันถือเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ หลายข้อ ได้แก่ เป็นความผิดตามข้อ ๑๙ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง และเป็นความผิดตามข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ซึ่งตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดให้ใช้ระเบียบข้อที่มีโทษปรับทางปกครองชั้นสูงสุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด ดังนั้น คู่กรณีจึงต้องรับโทษตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

ดังนั้น เมื่อพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังในเรื่องนี้แล้วเห็นว่า การกระทำของคู่กรณีที่ได้รับเงินคืนจากลูกหนี้เงินยืมราชการ จำนวน ๓ ราย ที่นำเงินสดมาชำระคืนเพื่อหักล้างเงินยืมรวมเป็นเงิน ๑๕๓,๖๖๐ บาท โดยคู่กรณีไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ลูกหนี้เงินยืมและไม่นำเงินส่งมอบต่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงินแต่กลับนำเงินนั้นไปโดยทุจริต เป็นการกระทำความผิดกรรมหนึ่ง ส่วนกรณีไม่นำเงินสดคงเหลือประจำวันของวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑๘๕,๓๙๐ บาท ส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินเพื่อนำเข้าเก็บรักษาในตู้নিরภัย และได้นำเงิน จำนวน ๓๓๙,๐๕๐ บาท ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว เป็นการกระทำความผิดอีกกรรมหนึ่ง เพราะเป็นเงินคนละประเภทกัน ทั้งสองกรณีจึงเป็นการกระทำหลายกรรมต่างกัน ให้รับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๓ วรรคสอง แต่เมื่อทุกกรรมเป็นความผิดข้อเดียวกัน คือ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง คู่กรณีจึงต้องรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ซึ่งกำหนดโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ ปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน

เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณีมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าทุจริต จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๔ เดือน เงินเดือนที่คู่กรณีได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๑,๒๔๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๔๔,๙๖๐ บาท (สี่หมื่นสี่พันเก้าร้อยหกสิบบาท) โดยเรียกให้คู่กรณีชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน เนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

นายพิศิษฐ์ ลีลาวชิโรภาส

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใช้อำนาจหน้าที่แทน
ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน